ଅମରଜିତ୍ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ

(ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1394/2003)

29 ଏପ୍ରିଲ, 2010

[ହର୍ଜିତ୍ ସିଂ ବେଦି ଏବଂ ସି. କେ. ପ୍ରସାଦ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973:

ଧାରା 374 - ଦଣ୍ଡାଦେଶରୁ ଆବେଦନ - ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା:ଯେ ସେ କାହିଁକି ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନର୍ବାର ତର୍ଜମା କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଦର୍ଶାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ଧାରା 374 ର ଆଲୋକରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ଯାହା ଆବେଦନର ସମାଧାନ ଏବଂ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଆବେଦନରେ ରହିଥିବା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାର କାରଣ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ହୋଇନାହିଁ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ପ୍ରମାଣର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ଏବଂ ମାମଲା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା - ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନାହିଁ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଏହାକୁ ପଠାଯାଇଛି - ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ଧାରା 306 ଏବଂ 498-A /

ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ **(2000) 4 SCC 571, ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି ।**

ଅମରଜିତ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ

ନଜିର ସୂଚନା:

(2000) 4 SCC 571 ନିର୍ଭରଶୀଳତା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 5

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରୀତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1394/2003 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 473-SB/2001 ରେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 26.5.2003 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲତାଫ ଅହମ୍ମଦ, ଭାର୍ଗବ ଭି. ଦେଶାଇ, ରାହୁଲ ଗୁପ୍ତା, ନିଖିଲ ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତଙ୍କ ପାଇଁ କୁଳଦୀପ ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ଆଦେଶ

1. ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ, ଯିଏକି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଭାଇ ଏବଂ ଭାଇଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହିତ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 34 ସହିତ ଧାରା 306 ଏବଂ 498A ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ 17 ଏପ୍ରିଲ, 2001 ରେ ନିଜର ରାୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଅବଧି କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି 26 ମେ, 2003 ରେ ତାଙ୍କ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କହିଛନ୍ତି:

> "ଏହି ମାମଲାରେ, ପ୍ରମାଣର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ 3 ନମ୍ବର ଆବେଦନକାରୀ ମନ୍ଜିତ୍ ସିଂ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ 4 ନମ୍ବର ଆବେଦନକାରୀ ଦଲଜିତ୍ କୌର୍ 1996 ମସିହାରୁ ଏକ ଘରେ ଅଲଗା ରହୁଥିଲେ । ତେଣୁ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ତା'ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥାଇପାରେ, କାରଣ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଘଟଣା ଘଟିବାର ପ୍ରାୟ 10 ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ବିଭାଘର ହୋଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଏହି ଦୁଇ ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଆବେଦନକାରୀ ଅନ୍ୟ ଘରେ ରହିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଆସି

ଯୌତୁକ ଦାବି ପାଇଁ ସ୍ୱାମୀ, ସେମାନଙ୍କର ପୁଅ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଅମରଜିତ ସିଂହଙ୍କୁ ଉସୁକାଇ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହଇରାଣ କରିପାରନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନର୍ବାର ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ, ତେଣୁ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ରାୟକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।"

2. 2003 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 22 ତାରିଖରେ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯିବା ପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ଏହି ମାମଲା ଏହି ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠିଥିଲା:

"ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବରେ ବସିଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିନାହାଁନ୍ତି, ବରଂ ବିଚାରଣ ଅଦାଲତର ପ୍ରମାଣକୁ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥେଷ୍ଟ ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶୁଣାଣିର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ କାହିଁକି ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ତାହା ଦର୍ଶାଇ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରନ୍ତୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଜଣେ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗରେ ପୀଡିତ ବୋଲି ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆମେ ତାଙ୍କୁ 10, 000/- (କେବଳ ଦଶ ହଜାର ଟଙ୍କା) ଟଙ୍କାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମୁଚାଲିକା ସହିତ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ ସମାନ ପରିମାଣ ସହିତ ଜଣେ ଜାମିନଦାର ଦାଖଲ କରିବା ଉପରେ ଜାମିନ ମୁକ୍ତ କରୁ ।

3. ଏଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ପରେ ଏହି ମାମଲା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି ।

4. ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ନଥି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ ।

5. ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ସେ କାହିଁକି ପ୍ରମାଣକୁ ପୁନର୍ବାର ତର୍ଜମା କରିବା ଉଚିତ ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଦର୍ଶାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ମାନ୍ୟବର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 374 ର ଆଲୋକରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭୁଲ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ, ଯାହା ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା ଅଧୀନରେ

ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ଏବଂ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରେ । *ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ* (2000) 4 SCC 571 ରେ, ଏହା ନିମ୍ନମତେ ଅବଲୋକନ କରାଯାଇଥିଲା:

> "4.ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଏକମାତ୍ର ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଉପସ୍ଥାପିତ ଢଙ୍ଗରେ ଆବେଦନକୁ ଫଇସଲା କରିନାହାଁନ୍ତି, କାରଣ ଏହା ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ କେତେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କରିଥିଲା ତାହା ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରୁ ଜଣାପଡ଼େନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନାହାନ୍ତି ଏପରିକି ବିଚାର କରିନାହାନ୍ତି । ଆମ ବିଚାରରେ, ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନକୁ ଫଇସଲା କରିବାର ଏହା ଏକ ଅଭିନବ ପଦ୍ଧତି, କେବଳ ଏହା କହିବା ଦ୍ୱାରା ଯେ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃ-ତର୍ଜମା ଏବଂ ନଥିର ପୁନଃ ଯାଞ୍ଚ ପରେ, ପ୍ରମାଣର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ ନକରି ମଧ୍ୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ପାଇ ନଥିଲେ । ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଇନ ପାଇଁ ଅଜଣା । ଏହା ସୁସ୍ଥିରୀକୃତ ଯେ ଏକ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନରେ, ପ୍ରମାଣର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା କେବଳ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପରେ ଆବେଦନର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଆବେଦନ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରହଣ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ରଖାଯାଇଛି । ଏପରି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଆବେଦନ କରିବାର ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାରର ଅବମାନନା ହେବ, ଯାହାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ, ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଏବଂ ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ ।"

6. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନର ଆଧାରରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବାର କାରଣ ହୋଇଥିବା ଯୁକ୍ତିର ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥ୍ୟର ଅନ୍ତିମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରମାଣର ପୁନଃମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ଏବଂ ମାମଲା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିନାହାନ୍ତି ।

7. ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ, 26 ମେ, 2003 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ, ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଉଛୁ ।

8. ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ 12 ଅଗଷ୍ଟ, 2010 ରେ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲା ଶୀଘ୍ର ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବ, ଯେହେତୁ ଏହା ଏକ ବହୁତ ପୁରୁଣା ମାମଲା । ଆମେ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଜାମିନରେ ଥିବାରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନଟିର ଫଇସଲା ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଜାମିନରେ ରହିବେ ।

ଆର୍.ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।